A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2015. február 26.*

„Fellebbezés — EUMSZ 340. cikk, első bekezdés — Az Unió szerződésen alapuló felelőssége — EUMSZ 272. cikk — Választottbírósági kikötés — A kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hatodik keretprogram — Az Ontogov, FIT és RACWeb projektekre vonatkozó szerződések — Támogatható kiadások és a Bizottság által megelőlegezett összegek — Megállapítási kereset — Létrejött és fennálló érdek hiánya”

A C-564/13. P. sz. ügyben,

a **Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion** (székhelye: Athén [Görögország], képviselik: V. Christianos és S. Paliou dikigoroi)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. október 31-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: R. Lyal, B. Conte és D. Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: S. Drakakakis ügyvéd)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, C. Vajda (előadó), A. Rosas, Juhász E. és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. szeptember 24-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. november 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: görög.

Ítéletet

1 Fellebbezésében a Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion az Európai Unió Törvényszéke Planet kontra Bizottság végzésének (T-489/12, EU:T:2013:496; a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amely végzésben a Törvényszék mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította az EUMSZ 272, cikk és az EUMSZ 340. cikk első bekezdése értelmében benyújtott keresetét, amely annak megállapítására irányult, hogy az Európai Bizottság több, vele megkötött szerződést sértett meg azzal, hogy elutasította az előbbi által alkalmazott személyzet legmagasabb szintű vezetőivel kapcsolatos kiadásokat, valamint, következésképpen, annak megállapítására, hogy e kiadások támogathatóak, és nem kell azokat a Bizottság számára visszatéríteni.

A jogvita előzményei

2 A jogvita előzményeit a megtámadott végzés 1–22. pontja a következőképen foglalja össze:

„1 A felperes, a PLANET AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion a vállalkozás- és projektirányítás területén tanácsadással foglalkozó társaság. Nemzetközi és európai partnerekkel – közöttük a Bizottsággal [...] – működik együtt a stratégiai, az informatikai és a projektirányítási tanácsadás ágazatában.

2 A jelen ügy a Bizottságnak három kutatási projekt tekintetében a felperessel megkötött szerződésekből eredő jogaira és kötelezettségeire vonatkozik. E szerződések az Európai Közösségnek az Európai Kutatási Térség létrehozásához és az innovációhoz hozzájáruló kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hatodik keretprogramjáról (2002–2006) szóló, 2002. június 27-i 1513/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozaton (HL L 232., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 576. o.) alapulnak.

3 Közelebbről, e szerződések a Bizottság által képviselt Európai Közösség és a következő felek között jöttek létre:

– a felperes, a 2003. december 17-én az »Ontology enabled E-Gov Service Configuration« (Ontogov, 507237. sz.) projekt tekintetében aláírt konzorcium koordinátora és tagjaként eljárva;

– a Forschungszentrum Informatik an der Universität Karlsruhe, a »Fostering self-adaptive e-government service improvement using semantic technologies« (FIT, 27090. sz.) projekt tekintetében 2005. december 21-én aláírt konzorcium – amelynek a felperes is tagja volt – koordinátoraként eljárva;

– a felperes, a »Risk Assessment for Customs in Western Balkans« (RACWeb, 45101. sz.) projekt tekintetében 2006. december 18-án aláírt konzorcium koordinátoraként és tagjaként eljárva (a továbbiakban együtt: vitatott szerződések).

4 A vitatott szerződések II.24. cikke (1) bekezdésének a) pontja előírja, hogy az Európai Unió pénzügyi hozzájárulása a szerződő felek által bejelentett támogatható kiadásokon alapul.

5 A vitatott szerződések II.8. cikkének értelmében a Bizottságnak a konzorcium és/vagy a szerződő felek által az egyes elszámolási időszakok végén bejelentett kiadások visszatérítését megelőzően értékelnie kell és el kell fogadnia a beszámolókat és az eredményeket. Ugyanezen cikk (4) bekezdése értelmében a beszámoló jóváhagyása nem biztosít mentességet a II.29. cikk rendelkezéseinek megfelelően elvégezhető könyvvizsgálat vagy ellenőrzés alól.

6 A vitatott szerződések II.29. cikke ekképp rendelkezik:

»(1) A szerződés fennállásának ideje alatt bármikor, illetve a projekt befejezését követő öt évig a Bizottság ellenőrzést végezhet, amelyet külső tudományos, illetve műszaki ellenőrök vagy könyvvizsgálók, vagy akár a Bizottság szervezeti egységei maguk folytatnak le, ideértve az Európai Csalászelleni Hivatalt is. Ezek az ellenőrzések kiterjedhetnek a projekt és a szerződés megfelelő teljesítésével kapcsolatos tudományos, pénzügyi, technológiai vagy egyéb vonatkozásokra (ideértve a számviteli és irányítási elveket is). Ezeket az ellenőrzéseket a bizalmasság elvének megfelelően kell lefolytatni. Az ezen ellenőrzések eredményei alapján a Bizottságnak fizetendő összegek a II.31. cikkben foglaltak szerint szedhetők be. [...]

(2) A szerződő felek közvetlenül a Bizottság rendelkezésére bocsátanak minden olyan részletes adatot, amelyet a Bizottság kérhet a szerződés helyes és megfelelő kezelésének és teljesítésének ellenőrzése érdekében.

(3) A szerződő felek a projekt befejezését követő öt évig kötelesek megőrizni a szerződéssel kapcsolatos valamennyi dokumentum eredeti példányát vagy megfelelően indokolt kivételes esetben azok hitelesített másolatát. Ezeket a dokumentumokat a szerződés szerinti ellenőrzés lefolytatása során előadott kérelemre a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani.«

7 A vitatott szerződések II.31. cikkének (1) bekezdése értelmében »ha egy összeget jogtalanul fizettek ki a szerződő félnek, vagy a szerződéses feltételek alapján annak beszedése indokolt, a szerződő fél a Bizottság által meghatározott feltételekkel és időpontban köteles visszafizetni a szóban forgó összeget a Bizottságnak«.

8 Végül, a vitatott szerződések 12. cikke értelmében a szerződésekre a belga jog irányadó. A 13. cikk úgy rendelkezik, hogy »[e]settől függően az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága, illetve […] Bírósága rendelkezik hatáskörrel a Közösség és a szerződő felek között az említett szerződések érvényességével, teljesítésével vagy értelmezésével kapcsolatban felmerülő jogviták eldöntésére«.

9 A 2008. november 17-e és 21-e közötti időszakban, illetve 2008. december 4-én egy külső könyvvizsgáló társaság a Bizottság Információs Társadalmi és Médiaügyi Főigazgatóságának (a továbbiakban: DG INFSO) külső könyvvizsgáló egysége képviseletében elvégezte a felperes pénzügyi ellenőrzését, amely az Ontogov, a FIT és a RACWeb projektek vonatkozásában bizonyos időszakok tekintetében bejelentett kiadásokra irányult.

10 A könyvvizsgáló társaság 2009. április 8-án elektronikus levélben küldte meg a felperesnek az ideiglenes könyvvizsgálati jelentést, amely jelentés elsősorban a [felperes] három legmagasabb rangú vezetőjére vonatkozó személyzeti kiadásokat (a továbbiakban: vitatott kiadások) kérdőjelezte meg.

11 2009. május 29-én a felperes benyújtotta az említett ideiglenes könyvvizsgálati jelenésre vonatkozó észrevételeit.

12 2009. július 10-én a felperes, a könyvvizsgáló társaság bizonyos ajánlásait elfogadva, a kiadásokra vonatkozó módosított nyilatkozatot nyújtott be.

13 2009. november 11-i levelében a DG INFSO külső könyvvizsgáló egysége kifejtette azokat az indokokat, amelyek alapján fenntartotta az ideiglenes könyvvizsgálati jelentésben levont következtetéseket, és megküldte a felperesnek a végleges könyvvizsgálati jelentést.

14 2009. december 23-i levelében a felperes vitatta a könyvvizsgálat megfelelőségét, és megbeszélésre hívta a Bizottságot a célból, hogy a kifogásaival kapcsolatos részletes információkkal szolgáljon.

15 A DGT INFSO külső könyvvizsgáló egysége és a felperes közötti megbeszélésre 2010. március 4-én került sor. Megegyeztek abban, hogy a felperes további dokumentumokat küld a Bizottságnak legmagasabb rangú vezetőinek részvételével kapcsolatban.

16 2010. április 19, a felperes megküldte a Bizottság számára azokat a kiegészítő dokumentumokat, amelyek benyújtására kötelezettséget vállalt.

17 2010. május 10-i levelében a DG INFSO arról tájékoztatta a felperest, hogy kiegészítő ellenőrzést (follow-up audit) kíván végezni székhelyén, és megküldte azon igazoló iratok jegyzékét, amelyeket az ellenőrzés során be kellett mutatni. Ezen ellenőrzésre 2010. július 20-a és 22-e között került sor.

18 2010. szeptember 3-án és december 9-én a felperes megküldte az említett kiegészítő ellenőrzés során kért kiegészítő információkat.

19 2010. december 22-i levelében a DG INFSO tájékoztatta a felperest azon döntéséről, hogy részlegesen felülvizsgálja jelentésének következtetéseit, és elfogad bizonyos kiadásokat, azonban fenntartja a vitatott kiadásokra vonatkozó következtetéseit.

20 2011. február 11-i levelében a felperes megküldte a könyvvizsgálati jelentés felülvizsgált következtetéseire vonatkozó észrevételeit.

21 2012. április 10-i levelében a DG INFSO azt a választ adta, hogy a vitatott kiadásokra vonatkozó következtetéseit szinte teljes egészében fenntartja.

22 2012. május 21-i levelében a felperes megerősítette a vitatott kiadások támogathatóságára vonatkozó álláspontját.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

3 A Törvényszék Hivatalához 2012. november 8-án érkezett keresetlevelével a felperes EUMSZ 272. cikk és az EUMSZ 340. cikk első bekezdése alapján keresetet nyújtott be, amely annak megállapítására irányult, hogy a Bizottság a vitatott kiadások elutasításával megsértett több, vele kötött szerződést, illetve annak megállapítására, hogy e kiadások, következésképpen, támogathatók, és ezeket nem kell a Bizottság számára visszatéríteni.

4 2013. január 24én a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt. 2013. március 11-én a felperes a Bizottság elfogadhatatlansági kifogására vonatkozó észrevételeket terjesztett elő.

5 A megtámadott végzésben a Törvényszék helyt adott a Bizottság által emelt elfogadhatatlansági kifogásnak, mivel úgy ítélte meg, hogy a felperesnek keresete benyújtása időpontjában nem fűződött létrejött és fennálló érdeke az eljáráshoz.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

6 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;

– az ügy érdemében való határozathozatal céljából az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

7 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság mint nyilvánvalóan megalapozatlant utasítsa el a fellebbezést.

A fellebbezésről

A felek érvei

8 Egyetlen fellebbezési jogalapjában a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 31–35., 37., 38., 42–45., valamint 50. pontjában úgy ítélte meg, hogy az EUMSZ 272. cikken és az EUMSZ 340. cikk első bekezdésén alapuló keresetének benyújtása időpontjában nem fűződött létrejött és fennálló érdeke az eljáráshoz.

9 A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszékhez benyújtott keresethez hasonló, az EUMSZ 272.cikk és az EUMSZ 340. cikk első bekezdése értelmében az Unió szerződésen alapuló felelősségének elismerése iránti megállapítási kereset esetében megkövetelt eljáráshoz fűződő érdek tartalma eltér az uniós jogban előforduló más olyan keresetek esetében megkövetelt eljáráshoz fűződő érdek tartalmától, mint például a megsemmisítés iránti kereset vagy a kártérítési kereset.

10 A fellebbező szerint az ilyen, az Unió szerződésen alapuló felelősségének elismertetésére irányuló megállapítási kereset esetében megkövetelt eljáráshoz fűződő érdek akkor áll fenn, ha az egyik szerződő fél vagy minősített képviselője komolyan, szisztematikusan és ismételt módon vitat valamely szerződéses jogot, ami az érdekelt jogának fennállásával, terjedelmével és szabad gyakorlásával kapcsolatos bizonytalanságot okoz. Következésképpen a szerződésen alapuló felelősség megállapítása iránti kereset esetében szükséges eljáráshoz fűződő érdek nem követeli meg, hogy a Bizottság sérelmet okozó végleges aktust fogadjon el, illetve, hogy kár keletkezzen.

11 A jelen ügyben a fellebbező azt állítja, hogy eljáráshoz fűződő érdeke nem hipotetikus, hanem az igenis létrejött és fennáll, mivel a Bizottság által többször ismételt kifogások bizonytalanságot keltettek azon jogának fennállását illetően, hogy a legfelsőbb vezetők díjazását támogatható közvetlen kiadásként könyvelheti el.

12 Ezen elvek fényében a fellebbező úgy ítéli meg, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 34. pontjában az e végzés 45., 35., 37., 38. és 42. pontjával összefüggésben tévesen alkalmazta a megsemmisítés iránti kereset benyújtásához megkövetelt eljáráshoz fűződő érdek kritériumát, nevezetesen azt, hogy ahhoz egy végleges aktus elfogadása szükséges. A fellebbező ezenfelül azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 42–44. pontjában tévesen alkalmazta a kártérítési kereset benyújtásához megkövetelt eljáráshoz fűződő érdek kritériumát, nevezetesen azt, hogy ahhoz bizonyos kár bekövetkezte szükséges.

13 A fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 50. pontjában tévesen állapította meg, hogy eljáráshoz fűződő érdeke csak azt követően jöhetett volna létre és állhatott volna fenn, ha a Bizottság visszafizetési felszólítást vagy bármely más aktust bocsátott volna ki. E követelmény hosszú távú jogbizonytalanságot idéz elő a magánszemélyek tekintetében, mivel ezek arra kényszerülnek, hogy megvárják a visszafizetési felszólítás kibocsátását, jóllehet a Bizottság már komolyan, ismételt módon és szisztematikusan vitatta szerződéses jogukat.

14 A Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbező a szerződéses kötelezettségek nemteljesítésének megállapítása iránt az EUMSZ 272. cikken és az EUMSZ 340. cikk első bekezdésén alapuló keresete benyújtásának időpontjában nem rendelkezett az eljáráshoz fűződő létrejött és fennálló érdekkel.

15 A Bizottság először is arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott végzést nem a megsemmisítés iránti keresetek elfogadhatóságának feltételeire alapozta. A Törvényszék különösen nem az EUMSZ 263. cikk értelmében vett, sérelmet okozó aktus hiányára alapozta értékelését.

16 Másodsorban a Bizottság azt állítja, hogy nem vitatta a fellebbező szerződéses jogait, mivel nem bocsátott ki terhelési értesítést a vitatott kiadások beszedése érdekében. A Bizottság e tekintetben arra emlékeztet, hogy a fellebbezővel kötött vitatott szerződések II.29. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az „ezen ellenőrzések eredményei alapján a Bizottságnak fizetendő összegek […] [beszedhetők]”. E rendelkezés alkalmazásában a kedvezőtlen végleges jelentés elkészítése nem vonja maga után automatikusan a vitatott kiadások beszedését, mivel a Bizottság hatáskörrel rendelkező szolgálatai továbbra is mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a beszedés elrendelése tekintetében. A jelen ügyben a kedvezőtlen jelentésnek a Bizottság valamely belső szolgálata által egy olyan időpontban történő elkészítése, amikor még nem zárult le a könyvvizsgálati eljárás, még kevésbé minősíthető a fellebbező szerződéses jogai vitatásának. A Bizottság végső soron úgy véli, hogy még nem áll fenn jogvita a szerződő felek között, mivel egyikük sem hozott konkrét intézkedéseket valamely olyan szerződéses záradék teljesítésére való kötelezés érdekében, amelynek tekintetében a felek között nincs egyetértés.

17 Harmadsorban a Bizottság azt állítja, hogy az a tény, hogy még nem bocsátott ki terhelési értesítést, a fellebbező tekintetében semmiféle hátrányos következménnyel nem jár. Ez a helyzet nem vezet jogbizonytalansághoz, mivel, egyfelől, a Bizottság azon lehetőségét, hogy a visszatérítést követelje, a szerződésekre vonatkozó nemzeti jognak megfelelően az elévülés korlátozza, másfelől pedig az esetleges visszafizetési felszólítást teljes bírósági felülvizsgálat alá lehet vonni.

A Bíróság álláspontja

18 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a Törvényszék Hivatalához 2012. november 8-án érkezett keresetlevelében a fellebbező elsősorban az EUMSZ 272. cikken alapuló megállapítási keresetet nyújtott be. Amint ugyanis azt a főtanácsnok is megállapítja indítványának 16. pontjában, a kereset nem a Bizottság valamely szolgáltatására, hanem annak az uniós bíróság általi megállapítására irányul, hogy a vitatott szerződések értelmében a Bizottság által már kifizetett összegeket megtarthatják.

19 A fellebbező által a Törvényszékhez benyújtott kereset megállapítási kereset jellegét illetően azt kell megvizsgálni, hogy az uniós bíróság rendelkezik-e hatáskörrel az ilyen jellegű keresetet elbírálására, azon tény ellenére, hogy a Bizottság nem kifogásolta a Törvényszék hatáskörének hiányát sem a Törvényszék előtti, sem pedig a jelen eljárás során.

20 Ugyanis, az uniós bíróság hatáskörére vonatkozó kérdést illetően a bíróságnak hivatalból kell megállapítania hatáskörét, még akkor is, ha ezt egyik fél sem kérte (lásd ebben az értelemben: Németország kontra Főhatóság ítélet, 19/58, EU:C:1960:19, 488. o., valamint Ferriera Valsabbia és társai kontra Bizottság ítélet, 154/78, 205/78, 206/78, 226/78–228/78, 263/78, 264/78, 31/79, 39/79, 83/79 és 85/79, EU:C:1980:81, 7. pont). A feleket egyébiránt felhívták, hogy tegyék meg észrevételeiket ezen, a Bíróság által hivatalból feltett kérdésre.

21 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy noha a Bíróság az EUMSZ 272. cikk értelmében létrejött választottbírósági kikötés alapján köteles lehet a jogvitának a szerződésre irányadó nemzeti jog alkalmazásával történő eldöntésére, az e szerződéssel kapcsolatos jogvitában való eljárásra vonatkozó hatásköre kizárólag e cikk és a választottbírósági kikötés szövege alapján értékelhető anélkül, hogy a Bírósággal szemben a hatáskörének gyakorlását állítólagosan akadályozó nemzeti jogi rendelkezésekre lehetne hivatkozni (Bizottság kontra Zoubek ítélet, 426/85, EU:C:1986:501, 10. pont, valamint Bizottság kontra Feilhauer ítélet, C-209/90, EU:C:1992:172, 13. pont).

22 Az EUMSZ 256. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 272. cikk értelmében a Törvényszék hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az Unió által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbírósági kikötés alapján első fokon határozatot hozzon.

23 A fentiekből az következik, hogy az EUMSZ 272. cikk olyan különös rendelkezésnek minősül, amely lehetővé teszi, hogy a felek által valamely közjogi vagy magánjogi szerződésben foglalt választottbírósági kikötés értelmében az uniós bírósághoz lehessen fordulni anélkül, hogy az uniós bírósághoz benyújtott kereset jellege korlátozást jelentene.

24 Mindazonáltal meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben a vitatott szerződésekbe foglalt választottbírósági kikötések hatáskört biztosítanak-e a Törvényszék számára a fellebbező által benyújtott megállapítási kereset elbírálására.

25 A vitatott szerződések 13. cikkébe foglalt választottbírósági kikötés értelmében esettől függően a Törvényszék vagy a Bíróság rendelkezik hatáskörrel az Unió és a szerződő felek között az említett szerződések érvényességével, teljesítésével vagy értelmezésével kapcsolatban felmerülő jogviták eldöntésére. Ebből az következik, hogy ez a választottbírósági kikötés a Törvényszék vagy a Bíróság hatáskörét a kereset jellegét illetően sem korlátozza.

26 Megfogalmazására tekintettel az említett választottbírósági kikötés ily módon megalapozhatja a Törvényszék vagy a Bíróság valamely, a jelen ügyben szereplőhöz hasonló, az említett szerződések érvényességét, alkalmazását vagy értelmezését érintő, az Unió és a fellebbező közötti jogvitával kapcsolatos megállapítási kereset elbírálására vonatkozó hatáskörét.

27 E tekintetben egyáltalán nem kétséges, hogy a fellebbező által a Törvényszékhez benyújtott kereset a vitatott szerződések értelmezésére, közelebbről az e szerződések tekintetében vitatott kiadások támogathatóságára vonatkozott.

28 A Törvényszék mindazonáltal a megtámadott végzés 33. pontjában azt állapította meg, hogy a fellebbező nem hivatkozott arra a kereset benyújtásának időpontjában, hogy keresete olyan létrejött és fennálló érdeken alapul, amely jogi védelmet követel meg.

29 A fellebbező azt állítja, hogy ennek megállapításával a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel a megállapítási kereset esetében az ilyen érdek létrejöttéhez elegendő az, ha valamely szerződéses jogot az egyik szerződő fél komolyan, szisztematikusan és ismételt módon vitat, ami a többi szerződő fél egyike tekintetében jogbizonytalanságot kelt e jog fennállását vagy terjedelmét illetően. E feltétel a jelen ügyben teljesül, mivel a Bizottság komolyan, szisztematikusan és ismételt módon vitatta a fellebbezőnek a vitatott kiadások visszatérítéséhez való jogát.

30 A Bizottság azt állítja, hogy a jelen ítélet 16. pontjában összefoglalt indokok miatt nem vitatta a fellebbező szerződéses jogait. A Bizottság lényegében arra hivatkozik, hogy abban az időpontban, amikor a fellebbező benyújtotta a keresetet a Törvényszékhez, még nem követelte a vitatott kiadások visszatérítését terhelési értesítés kibocsátásával, és a kiadások támogathatósága egy le nem zárt könyvvizsgálati eljárás tárgyát képezte, és az erről szóló végleges jelentés semmi esetre sem kötelezi a Bizottság beszedéssel foglalkozó szolgálatait a vitatott szerződés II.29. cikkének (1) bekezdése értelmében.

31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül (lásd analógia útján és a megsemmisítés iránti kereset tekintetében: Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42. pont, valamint Cañas kontra Bizottság ítélet, C-269/12 P, EU:C:2013:415, 15. pont).

32 Márpedig a Törvényszéknek a megtámadott végzés 34. pontjában tett megállapításai szerint a kereset benyújtásának időpontjában a Bizottság hatáskörrel rendelkező szolgálata még semmiféle visszatérítés iránti felszólítást nem bocsátott ki a vitatott szerződések keretében megelőlegezett kiadások tekintetében. Ezenfelül, a Törvényszék a megtámadott végzés 35. pontjában megállapította, hogy a vitatott kiadások támogathatósága könyvvizsgálati eljárása tárgyát képezte, amely csak egy olyan előzetes és előkészítő jellegű eljárás, amely eltér attól az eljárástól, amely esetlegesen a beszedéshez vezethet, mivel ezen utóbbi eljárást a Bizottság operatív szolgálatai folytatják le.

33 Egyébiránt a megtámadott végzés 36–39. pontjából az következik, hogy ez a könyvvizsgálati eljárás a fellebbező keresetének benyújtása időpontjában még nem zárult le, és a Bizottság e könyvvizsgálat elvégzésével megbízott szolgálata még ezen időpontot követően is kapcsolatban maradt a fellebbezővel az említett könyvvizsgálat előzetes következtetéseinek esetleges módosítását illetően.

34 A jelen ítélet 32. és 33. pontjában említett körülményekre figyelemmel a fellebbező nem állíthatja megalapozottan azt, hogy abban az időpontban, amikor keresetét benyújtotta a Törvényszékhez, jogi védelmet igénylő, létrejött és fennálló érdekkel rendelkezett.

35 Ugyanis, tekintettel arra, hogy a vitatott kiadások támogathatósága még könyvvizsgálati eljárás tárgyát képezte, és az erről szóló végleges jelentés semmi esetre sem kötelezi a Bizottság beszedéssel foglalkozó szolgálatait, meg kell állapítani, hogy a Bizottság még nem határozta meg véglegesen az általa nem támogathatónak minősített kiadásokat a vitatott szerződések vonatkozó rendelkezései tekintetében. Márpedig, az azon kérdésre adandó válasz, hogy az említett kiadások a Bizottság által kibocsátott visszatérítési felszólítás tárgyát képezhetik-e ténylegesen, és ha igen, milyen mértékben, még bizonytalan volt. Következésképpen a fellebbező keresetének benyújtása időpontjában nem rendelkezett az eljáráshoz fűződő érdekkel.

36 Az előzőekből az következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy a fellebbező keresete benyújtásának időpontjában nem rendelkezett jogi védelmet igénylő, létrejött és fennálló érdekkel.

37 A fentiek összességéből az következik, hogy mivel a fellebbező által fellebbezésének alátámasztására felhozott jogalap nem fogadható el, a fellebbezés egészét el kell utasítani.

A költségekről

38 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

39 Mivel a Bizottság nem kérte, hogy a Bíróság a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére, a fellebbező és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion és az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

Aláírások